

faaet en Lov af 29de Decbr. 1857 angaaende Eimfjordsfiskeriet, der vistnok, forsaavidt den er hensigtsmæssig, maatte kunne tjene til Grundlag for en Lov om Fjordsfiskeriet i Almindelighed, Noget jeg imidlertid ikke videre skal indlade mig paa. Forøvrigt have vi, mig bekendt, ikke en Stump af en almindelig Fiskerilov, nemlig en Lov, som skulde give Bestemmelser for Havfiskeriet i Almindelighed — jeg skal ikke gaae meget dybt ind paa disse Betragtninger — men det forekommer mig dog, at en saadan Lov, burde omfatte Alt, hvad der kan henføres til Fiskeriet, saaledes ikke alene Bestemmelser sigtende til Betryggelse for Ynglen, forsaavidt Saabant maatte anses for nødvendigt, men ogsaa Bestemmelser med Hensyn til Lærvæsenet, Forsikringsvæsenet og deslige. Da jeg ikke tiltrøer mig tilstrækkelig Fagkundskab og heller ikke for Diebliffet har Leilighed til at indlade mig videre paa at forklare min Mening om, hvorledes man burde forholde sig i denne Retning, skal jeg kun give en Antydning af min Opfattelse af Sagen, hvis det ærede Thing vil høre den. Som bekendt findes der jo her paa Christiansborg Slot en værdifuld Samling af baade ældre og nyere forbedrede Fiskerivedskaber, som man har Regjeringens Omfarg at talke for. Det forekommer mig, at denne Samling er bleven altfor lidet benyttet; jeg har rigtignok hørt af Mange, og deriblandt af ærede Rigsdagsmænd her i Salen, at Sligt ikke er til nogen praktisk Nytte, men denne Anskuelse kan jeg ikke tilegne mig, da jeg har talende Sjendsgjerninger for det Mød-satte, som jeg her meget godt nærmere kunde gaae ind paa; men da det vilde være for vidtløftigt, skal jeg ikke gjøre det, undtagen forsaavidt mine Anskuelser skulle blive besvridte. Jeg synes, at man kunde benytte denne Samling saaledes, at den kunde give gavnligt Udbytte i to Retninger. Hvis man vilde foranstalte et Møde af dygtige praktiske Mænd, Fiskere og Andre, som have Interesse og Fagkundskab; herinde paa det Sted, hvor Samlingen findes, hvor de udveile deres Meninger og gjorde sig bekendt med, hvad der findes, saa mener jeg, at de Mødende derved maatte kunne medbringe Noget, som de i deres Hjem kunde anvende med Nytte efter de sted-

lige Forhold. Dernæst mener jeg ogsaa, at et saabant Møde maatte kunne give et Udbytte derved, at de Midler og Kræfter, som paa den Maade bleve sammenbragne, kunde afgive Data, der kunde nedlægges i en Betænkning af et dertil udnævnt Udvalg, hvilken Betænkning kunde indsendes til Ministeriet og Rigsdagen, for at man derpaa kunde bygge videre. Hvad jeg her har ansørt, er kun Antydninger, som jeg ikke veed, hvad Vægt man vil tillægge; imidlertid skal jeg dog, da jeg har en Erkjendelse af, at denne Sag virkelig er af Bigtighed, tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed derpaa, for at de ærede Herrer, Enhver i sin Rreds, kunde vise Sagen den Interesse, de formaae, og navnlig skulde jeg opfordre det ærede Udvalg til at sætte sig i Forbindelse med Regjeringen i denne Sag, for i saa Henseende at kunne komme til et Resultat og navnlig om; hvorvidt det maatte blive anseet nødvendigt eller gavnligt, hvad jeg har foreslaaet, at der blev afholdt et saabant Møde eller en saadan Fiskericongres, eller hvad man nu vil kalde det. Jeg skal ikke gjøre længere Brug af det ærede Things Taalmodighed og derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger.

L. C. Pedersen: I den første Deel af den sidste ærede Talers almindelige Betragtninger kan jeg maaskee nok være enig. Skjøndt jeg ogsaa nøie kjender den omtalte Samling, hvis Nytte for mere dannede og oplyste Mænd kan være bethdelig, troer jeg dog ikke det vil have nogen Nytte at sammenkalde praktiske Fiskere til at see paa den. Jeg vil tilraade en anden Vej: giv disse praktiske Fiskere gode Garn — derved troer jeg, og det har jeg Exempler paa, at der kan udrettes noget Bethdeligt — og giv dem Underviisning i disse Garns Brug og i Behandlingen af deres Fangst. Jeg skal ikke, som jeg sluttede min sidste Udtalelse med, gaae dybere ind paa denne Sag, da den ærede Minister har sagt, at Regjeringens Opmærksomhed er henvendt derpaa. Jeg kan imidlertid dog ikke unblade at modsigge en Yttring af den ærede Undervigsminister. Naar han nemlig har troet, at Fiskeriet var en Bisag for flere Egne af Landet, saa er det efter min Overbeviisning ikke Tilfældet; Fiskerne staae